

In memoriam

ВОЈИСЛАВА РОЗИЋ (1930–2020)

Војислава Розих (рођ. Јанковић) рођена је 23. децембра 1930. године у Нишу. Високо образовање стекла је у Београду, дипломиравши на Одељењу за етнологију Филозофског факултета. У Музеју примењене уметности запослила се у фебруару 1961, и у њему је, све до одласка у пензију почетком 1998. године, провела свој радни век.

Првих шеснаест музејских година провела је у Одељењу заједничких служби, кратко на месту референта а потом, дуги низ година, на месту секретара Музеја и руководиоца Одељења. У том периоду, осим управљања општом администрацијом и праћења и спровођења законских прописа, активно је учествовала и у изложбеним и издавачким делатностима Музеја. Због своје свестраности, систематичности и познавања суштине музејског рада, Војислава Розих је у фебруару 1977. премештена у Сектор централне документације. Исте године је положила стручни испит за звање кустоса, а шест година касније је стекла звање вишег кустоса за музејску документацију. На самом почетку бављења документаристичким послом, креирала је поделу Сектора централне документације на одсеке централног инвентара, фототеке, хемеротеке и стручног архива. С великим трудом је радила на систематизацији и обради текуће грађе, а 1985. године је завршила и ревизију раније прикупљених података.

Војислава Розих је учествовала и у пословима руковођења Музејом. Од 1982. године повремено је замењивала директора, а захваљујући богатом искуству и познавању целокупне делатности институције, у марту 1996. године именована је за помоћника директора Музеја.

Осим основне делатности, Војислава Розих се бавила опусом неколико уметника, пре свих Душана Јанковића, обрадивши његову документацију и око осам стотина предмета. Уз то, била је аутор изложбе (заједно са супругом Владимиром Розихем) *Душан Јанковић (1894–1950)*, која је одржана у МПУ и Новом Саду 1987. и 1988. Од Графичког колектива је преузела и обрадила део уметничке заоставштине и библиотеке Ђорђа Милановића, а радила је и на заоставштини Драгослава Стојановића Сипа.

Војислава Розих је своју професионалну каријеру везала за Музеј примењене уметности, чијем је раду дала велики и трајни допринос јер је успоставила систем на коме и данас почива документација МПУ. Као стручњак, инсистирала је на нераскидивој вези између сектора са збиркама (данас Одељења уметничких збирки) и Сектора (данас Одсека) централне документације, која по музеолошким принципима садржи примарну документацију о фондовима Музеја.

Војислава Розих је преминула у Београду 2020. године.